

Paholaisen viimeiset petokset

”Pyhitä heidät totuudellasi. Sinun sanasi on totuus.” (Joh. 17:17.)

Avaintekstit:

Ilm. 12:9;
Ilm. 16:13, 14;
1. Tess. 4:16, 17;
Hes. 8:16;
Hes. 20:1–20;
Ilm. 18:4, 5.

Oli upea syyskuinen aamu Chicagossa. Auringon noustessa Michiganjärven ylle, matkustajien taistellessa liikenneuhkissa Kennedyn ja Eisenhowerin moottoriteillä ja lasten matkatessa kouluun, alettiin uutisissa tuoda esiin hyytävää tietoa, joka iski pelon chicagolaisten sydämiin. Ihmisiä oli sairas-tunut järkyttävällä tavalla ja osa oli jopa kuollut vain muutama tunti sen jälkeen, kun he olivat ottaneet Tylenolia, kipulääkettä. Kun Tylenol-kapseleita tutkittiin, niistä löydettiin kuolettavaa myrkkyä, kaliumsyanidia. Joku häiriintynyt ihminen oli peukaloinut kauppoihin päätyneitä lääkkeitä. Vielä tänäkään päivänä ei tiedetä, kuka tämän teon takana oli.

Kuten olemme nähneet, Ilmestyskirja varoittaa meitä siitä, että maan asukkaat joutuvat juomaan Babylonin viiniksi kutsuttua kuolettavaa myrkkyä. On olemassa vääriä oppeja ja opetuksia, jotka johtavat lopulta kuolemaan. Maailmaa ei ole kuitenkaan jätetty ilman vastalääkettä, joka antaa suojan tätä hengellistä myrkkyä vastaan: kolmen enkelin sanoma.

Tämän viikon tutkistelussa tarkastelemme edelleen paitsi Babylonin petoksia myös Jeesuksen suunnitelmaa pelastaa meidät kyseisiltä petoksilta ja kuolemalta, joihin petokset muutoin johtaisivat.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 3.6.2023

MONI LUULEE OMAA TIETÄÄN OIKEAKSI

Viimeisistä päivistä puhuessaan Jeesus antoi vahvan varoituksen: ”Sillä vääriä messiaita ja vääriä profeettoja ilmaantuu, ja he tekevät tunnustekoja ja ihmeitä johtaakseen, jos mahdollista, valitut harhaan.” (Mark. 13:22.) Keitä ovat ”valitut”? Myöhemmin Jeesus sanoo: ”Suuren torven soidessa hän lähettää enkelinsä neljälle ilmansuunnalle kokoamaan kaikkialta, maan kaikista ääristä ne, jotka hän on valinnut.” (Matt. 24:31.) Hieman pelottavaa, eikö vain, että viimeisten päivien eksytys on niin suuri, että jopa valitutkin ovat vaarassa joutua petetyiksi.

Lue Ilm. 12:9. Ketä Paholainen eksyttää? Miten ymmärrämme nämä sanat?

On selvää, että Jumalalla tulee olemaan viimeisinä päivinä uskollista kansaa, kuten hänellä on aina ollut kautta aikojen. Yllä olevan jakeen sanamuoto ilmaisee kuitenkin sen, kuinka laajalle levinnyttä Paholaisen petos on.

Lue Sananl. 14:2. Mikä vahva varoitus tässä annetaan?

Ihmisiä usein kehoitetaan kuuntelemaan omaa sydäntään määritelläkseen itselleen, mikä on oikein ja väärin, mikä hyvää ja pahaa. Raamattu kuitenkin sanoo, että olemme kaikki syntisiä ja turmeltuneita (Jer. 17:9; Room. 3:9–18), joten omiin tuntemuksiimme luottaminen on lähes takuuvarma keino ennemmin tai myöhemmin mennä harhaan ja jopa toimia väärin. Paljon pahuutta on kautta aikojen harjoitettu sellaisten ihmisten toimesta, jotka vilpittömästi uskoivat olevansa oikealla asialla. He seurasivat tietä, jota luulivat oikeaksi.

Siksi meidän on kyllästettävä itsemme Jumalan sanalla. Kun olemme antautuneet Pyhän Hengen johtoon, opimme hänen sanansa turvin erottamaan totuuden valheesta, oikean väärästä ja hyvän pahasta. Jos jättäydymme oman viisautemme ja omien tuntemustemme varaan, meistä tulee helppo saalis Paholaisen petoksille.

Löydätkö esimerkkejä ihmisistä, jotka toimivat sen mukaan, minkä itse uskoivat olevan oikein tai jopa Jumalan tahdon mukaista, mutta tekivät kuitenkin pahoja asioita? Mitä voimme oppia näistä murheellisista esimerkeistä?

VANHA VALHE KUOLEMAT- TOMUU- DESTA

Lue Ilm. 16:13, 14 ja Ilm. 18:2, 23. Mitä viittauksia spiritismiin löydät jakeista?

Sellaiset ilmaukset kuin ”pahojen henkien tyyssija”, ”saastaisten henkien pesäpaikka” ja ”noitakeinot” kielivät siitä, että demonit ovat valloillaan. Ei ihme, että meitä on varoitettu siitä, että toinen lopunajan kahdesta suuresta petoksesta tulee olemaan usko sielun kuolemattomuuteen (ks. 8AO 97 tai ST 575 tai ST nettiversio 694).

Jopa kristillisessä maailmassa ajatus sielun kuolemattomuudesta kuuluu perusopetukseen. Monet kristityt uskovat, että pelastetut kuollessaan nousevat suoraan taivaaseen ja kadotetut menevät helvettiin. Kuinka usein kuulimmekaan esimerkiksi evankelista Billy Grahamin kuoleman jälkeen jonkun sanovan tämän tapaista: ”Hän on nyt turvallisesti taivaassa, Jeesuksen rakastavilla käsivarsilla”. Tällaista oppia julistetaan jatkuvasti saarnoissa, luokkahuoneissa ja erityisesti hautajaisissa.

Lue Saarn. 9:5; Job 19:25–27 (VKR); 1. Tess. 4:16, 17 ja Ilm. 14:13. Mitä selkeää opetusta Jumala on antanut kansalleen koskien kuolemanjälkeistä elämää? Mistä me löydämme toivomme?

Yksi Babylonin eksytyksen kulmakivistä on kuolemasta vallitseva väärä ymmärrys, joka keskittyessään sielun kuolemattomuuteen valmistaa tietä spiritismin eksyttävälle vaikutuksille. Jos joku uskoo, että kuolleet jossakin muodossa jatkavat elämäänsä ja voivat jopa olla yhteydessä meihin, niin mitä suojaa hänellä silloin on lukemattomilta muiltakaan Paholaisen petoksilta? Jos joku, jota ihminen luulee kuolleeksi äidikseen, lapsekseen tai muuksi rakastamakseen henkilöksi, ilmaantuisi yhtäkkiä ja alkaisi puhua hänen kanssaan, kuinka helppoa silloin olisikaan joutua aistiensa pettämäksi näinä viimeisinä päivinä? Ainoa suojamme on seisoa vakaasti siinä, mitä Raamattu opettaa, ja pitää kiinni siitä raamatullisesta opetuksesta, että kuolema on unenomaista tiedotonta tilaa Jeesuksen toiseen tulemiseen asti.

Mitä esimerkkejä nykyajan spiritismistä löydät omasta kulttuuristasi?

BABYLON: AURINGON- PALVONNAN KESKUS

Auringonpalvonta oli näkyvää Egyptissä, Assyriassa, Persias- ja eritoten Babylonissa. Kirjassaan *The Worship of Nature* James G. Frazer kertoo: ”Muinaisessa Babyloniassa aurinkoa oli palvottu ikimuistoisista ajoista lähtien.” (Osa 1, s. 529.) Toisinaan Babylonian auringonpalvonta vaikutti myös Vanhan testamentin ajan Jumalan kansan palvontatapoihin.

Lue Hes. 8:16 ja 2. Kun. 23:5, 11. Mitä profeetat kirjoittivat auringonpalvonnan vaikutuksesta Israelissa ja Juudassa? (Ks. myös Room. 1:25.)

Profeetta Hesekiel, Danielin aikalainen, kuvasi, miten jotkut Jumalan kansasta olivat kääntäneet selkensä Jumalan temppeleä päin ja palvoivat idästä nousevaa aurinkoa. Sen sijaan, että olisivat palvoneet auringon Luojaa, he palvoivat aurinkoa.

Ilm. 17 Johannes kuvailee aikaa, jolloin Babylonin periaatteet, mukaan lukien auringonpalvonta, tulisivat kristilliseen kirkkoon kompromissien aikakaudella. Konstantinuksen näennäinen kääntymys kristinuskoon 300-luvun alkupuolella aiheutti suurta iloa Rooman valtakunnassa. Konstantinuksella oli vahva mieltymys auringonpalvontaan. Kuuluista historioitsija Edward Gibbon kirjoittaa: ”Aurinkoa juhlittiin yleisesti Konstantinuksen voittamattomana oppaana ja suojelijana.” (*The History of the Decline and Fall of the Roman Empire*, luku 20.) Vuonna 321 jKr. Konstantinus säati ensimmäisen ”sunnuntailain”. Säädöksessä sanottiin: ”Auringon kunioitettavana päivänä anna tuomareiden ja kaupungeissa elävien ihmisten levätä, ja anna kaikkien työpajojen olla suljettuina.” (Edict of Constantine, 321 jKr.) Tämä laki ei pakottanut sunnuntain viettämistä lepopäivänä kaikille Konstantinuksen alamaisille, mutta se vahvisti sunnuntainvieton tärkeyttä Rooman väestön mielessä.

Tätä seuraavien vuosikymmenten aikana keisarit ja paa- vit jatkoivat valtion asetusten ja kirkolliskokousten päätösten kautta sunnuntain korottamista ainoana jumalanpalvontapäivänä, jollainen se on edelleen suurimmalle osalle kristikuntaa. Tosiasia on se, että vaikka suurin osa ihmisistä uskoo johonkin tai harjoittaa jotakin, se ei tee siitä oikeaa.

Suurin osa kristittyjä pyhittää sunnuntaita. Mitä se kertoo Paholaisen petosten levinneisyydestä?

KUTSU USKOLLISUUS- TEEN

Toisen enkelin sanoma Ilm. 14. luvussa kuuluu: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon - -." Ilm. 17. luvussa hengelliseksi Babyloniksi tunnustettava nainen, joka on pukeutunut purpura- ja helakanpunaiseen pukuun, ratsastaa pedolla ja tarjoilee maljastaan viiniä, joka saa koko maailman juopumaan vääryydestä. Kirkko ja valtio yhdistyvät. Valhe rehottaa. Demonit tekevät ihmeitään pettääkseen ihmisiä. Maailma ampuu kohti viimeistä konfliktiaan.

Samaan aikaan Jumalan kansaa parjataan, pilkataan, sorretaan ja vainotaan, mutta Kristuksessa ja Pyhän Hengen voimassa he pysyvät vakaina sitoumuksessaan. Mitkään helvetin ja pahuuden voimat eivät voi murtaa heidän uskollisuuttaan Kristukselle. He ovat turvassa hänessä. Hän on heidän turvansa ja linnansa, auttajansa hädän hetkellä (Ps. 46:2).

Jumala kutsuu lopunajan kansaa takaisin uskollisuuteen hänen sanalleen. Jeesus rukoili: "Pyhitä heidät totuudellasi. Sinun sanasi on totuus." (Joh. 17:17.) Jumalan sanan totuus, ei ihmisten mielipiteet tai perinteet, on Pohjantähti, joka ohjaa meitä oikeaan tällä maailmanhistorian kriittisellä hetkellä.

Seuraava historian fakta on huomionarvoinen. Tohtori Edward T. Hiscox, joka on kirjoittanut kirjan *Standard Manual for Baptist Churches*, puhui vuonna 1893 satojen baptistipappien ryhmälle ja järkytti heitä selityksillään siitä, kuinka sunnuntaita oli alettu viettää kristillisissä kirkkoissa.

"Mikä sääli, että se [sunnuntai], joka kantaa pakanuuden polttomerkkiä ja jolle on annettu aurinkojumalan nimi, ja jonka paavit sitten luopumuksessaan hyväksyivät ja jonka pyhittämiseksi he asettivat pakotteita, on testamentattu pyhänä perintönä protestanteille!" (Edward Hiscox, ennen New Yorkin pastoreiden konferenssia, 13. marraskuuta 1893.)

Lue Hes. 20:1-20. Mikä on näiden jakeiden sanoman ydin? Kuinka sapatti liittyy kutsuun olla uskollinen?

Hes. 20. luku on vilpityn vetoisuus Israelin kansalle hylättyä pakanallisia tavat ja palvoa Luojaa väärin jumalien, tässä tapauksessa "Egyptin epäjumalien", sijaan. Kolmen enkelin sanomassa Jumala tekee samanlaisen vetoisuuden palvoa Luojaa, sillä Babylon on kukistunut. Ja kuten tiedämme, sapatilla ja uskollisuudellamme sen pyhittämisessä tulee olemaan suuri rooli viimeisissä tapahtumissa.

ARMOA KUULIAI- SUUTEEN

Puhuessaan Babylonin viinistä Ellen G. White sanoo selkeästi: "Mitä tuo viini on? Vääriä oppeja. Babylon on antanut maailmalle väärennetyn sapatin neljännen käskyn sapatin sijaan. Se on toistanut samaa valhetta sielun luontaisesta kuolemattomuudesta, jonka Paholainen ensimmäisen kerran kertoi Eevalle Eedenissä." - *Review and Herald*, 6.6.1892. Nämä väärit opit ovat pettäneet miljoonia. Siksi Jumala tekee viimeisen lopunajan vetoomuksen kansalleen, joka on edelleen juurtunut erheeseen.

Lue Ilm. 18:4, 5. Mikä on Jumalan vetoomus väenpaljoudelle langenneissa uskonnollisissa järjestöissä?

Monet Jumalan kansasta ovat mukana uskonnollisissa järjestöissä, jotka ovat tehneet kompromisseja raamatullisten opien suhteen. He eivät ymmärrä Raamatun totuuksia. Jumalan rakastava vetoomus on selkeä: "Lähtekää pois, jättäkää hänet, te, jotka olette minun kansaani, ettette joutuisi ottamaan osaa hänen synteihinsä ettekä jäisi alttiiksi niille vit-sauksille, joilla häntä lyödään." (Ilm. 18:4.)

Lue 1. Joh. 3:4 ja vertaa kohtaan Room. 14:23. Miten Raamattu määrittelee synnin? Miten nämä jakeet voidaan sovittaa yhteen?

Synti on Jumalan lain rikkomista. Ainoa tapa, jolla kukaan voi noudattaa lakia, on uskomalla elävän Kristuksen voimaan. Me olemme heikkoja, hauraita, horjuvia ja syntisiä ihmisiä. Kun otamme uskossa vastaan Kristuksen, hänen armonsa sovitaa menneisyytemme ja antaa meille voiman kohdata tämän hetken. Hän antaa meille "armon ja apostolinviran - - uskonkuuliaisuuteen" (Room. 1:5). Taivaan vetoomus Jumalan kansalle, joka on seurakunnissa, jotka eivät kunnioita ja noudata Jumalan lakia, on astua niistä ulos uskon kautta. Jumalan vetoomus sapattia viettävälle seurakunnille on hylätä kaikki itsekeskeiset, inhimilliset yritykset olla kuuliaisia ja elää sen sijaan jumalallista elämää uskomalla Kristuksen armoon, joka vapauttaa meidät synnin tuomiosta ja vallasta. Kuten Israelin uskollisuus laille (5. Moos. 4:6) olisi ollut vahva todistus maailmalle, samoin meidän uskollisuutemme voi olla todistus, joka auttaa ohjaamaan ihmisiä pois Babylonista.

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Ilmestyskirjan suuri Babylon tarkoittaa erityisesti ajan lopussa ilmaantuvaa luopiouskontojen yhteenliittymää. – – 'Suuri Babylon' on nimi, jolla Jumalan innoittama sana viittaa uskonnolliseen liittoon, joka muodostuu paavinvallan, luopioprotellantismin ja spiritismin liityessä yhteen. – – Nimi 'Babylon' viittaa organisaatioihin ja niiden johtajiin, ei niinkään järjestöjen jäseniin. Jälkimmäisiä kutsutaan 'suuriksi vesiksi' (Ilm. 17:1, 15)." (7BC 851, 852.)

"Paholainen käyttää kahta suurta harhaoppia saadakseen ihmiset mukaan petokseensa: sielun luontaista kuolemattomuutta ja sunnuntain pyhyttä. Ensimmäinen näistä on spiritismin perustus, ja jälkimmäinen luo yhteisymmärryksen Rooman kanssa." (ST nettiversio 694.)

Kuolleiden henget saivat muinaisessa Babylonian uskonossa keskeisen sijan. Babylonialaiset uskoivat vahvasti sielun kuolemattomuuteen. He uskoivat, että ihmisen kuollessa tämän sielu siirtyi henkimaailmaan. Kuolemattoman sielun käsite on vieras Raamatun opetuksissa. Juutalainen tietoteos *The Jewish Encyclopedia* kertoo, mistä väärä ajatus sielun kuolemattomuudesta on lähtöisin. "Usko siihen, että sielu jatkaa olemassaoloaan ruumiin hajoamisen jälkeen, – – [on oppi, jota] ei ole nimenomaisesti opetettu pyhissä kirjoituksissa. Usko sielun kuolemattomuuteen tuli juutalaisille kosketuksesta kreikkalaiseen ajatteluun ja ennen kaikkea Platonin filosofian kautta. Platon oli sielun kuolemattomuuden suuri puoltaja, joka oli itse saanut vaikutteita Orfismista ja Eleusiin vihkiytymisriiteistä, joissa babylonilaisia ja egyptiläisiä käsityksiä sekoitettiin oudosti toisiinsa." – Kaufmann Kohler, *The Jewish Encyclopedia*, "Immortality of the Soul" (1906).

Keskustelunaiheita:

1. Miksi kuolemaa koskevan totuuden ymmärtäminen on niin ratkaisevan tärkeää? Miltä se suojaa meitä? Miksi se on samalla myös niin lohdullista?
2. Jotkut Paholaisen petoksista ovat ilmeisiä, toiset salakavalampia. Kuinka voimme välttyä joutumasta petetyksi kummallakaan tavalla?
3. Keskustelkaa sunnuntain tutkisteluosuuden kysymyksestä, joka koskee niitä, jotka tekevät pahaa uskoen noudattavansa Jumalan tahtoa sellaisena kuin se on Raamatussa ilmoitettu. Kuinka selitämme tämän? Mikä osa Jumalan lailla pitäisi olla selityksessämme?